

Či. UOOU-04077/20-13

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad obviněné, společnosti XXXXXX, proti rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-04077/20-6 ze dne 19. listopadu 2020, se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

١. Vymezení věci

- [1] Správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v souvislosti se zpracováním osobních údajů vlastníků průmyslových práv z veřejných rejstříků bylo zahájeno doručením příkazu čj. UOOU-04077/20-3 ze dne 20. října 2020 obviněné, společnosti XXXXXX (dále jen "obviněná").
- [2] Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál shromážděný Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen Úřad") na základě podnětu Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. září 2020, týkající se zasílání nevyžádaných obchodních nabídek vlastníkům průmyslových práv obviněnou.
- [3] Z výše uvedeného podnětu stížnosti postoupené Úřadu dne 17. září 2020 vyplývá, že XXXXXX v souvislosti s nevyžádanou nabídkou, kterou mu obviněná zaslala jako vlastníkovi průmyslových práv, vznesl prostřednictvím e-mailové zprávy zaslané dne 8. září 2020 na adresy obviněné XXXXX, XXXXX a XXXXX námitku proti zpracování jeho osobních údajů ve smyslu čl. 21 nařízení č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen "nařízení (EU) 2016/679"), a zároveň ji

- požádal o výmaz jeho osobních údajů podle čl. 17 nařízení (EU) 2016/679 Na předmětnou žádost však nebylo ze strany obviněné nijak reagováno (ve smyslu čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679).
- [4] Předmětným příkazem byla obviněné na základě aplikace absorpční zásady uložena pokuta ve výši 150.000 Kč za spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. v souběhu se spácháním přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb.
- [5] Na základě odporu podaného právním zástupcem obviněné byl příkaz v souladu s ustanovením § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen "správní řád"), zrušen a správní řízení pokračovalo. K samotnému předmětu řízení se právní zástupce obviněné nevyjádřil odpor nebyl nikterak odůvodněn.
- [6] Následně, dne 19. listopadu 2020, vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí čj. UOOU-04077/20-6, ve kterém setrval na svém právním názoru, že obviněná spáchala přestupky podle § 62 odst. 1 písm. b) a § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. Tyto přestupky měly spočívat v porušení ustanovení čl. 6 odst. 1 a čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 (tedy oproti příkazu nikoliv v porušení práva podle čl. 17 nařízení (EU) 2016/679). Výše uložené pokuty byla správním orgánem prvního stupně oproti výši uvedené v příkazu snížena o 30.000 Kč, tedy na 120.000 Kč.
- [7] Správní orgán prvního stupně došel ve svém rozhodnutí k závěru, že obviněná prokazatelně nemá žádný právní titul ke zpracování osobních údajů dle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť nedisponuje souhlasem subjektu, jehož se zveřejněné (a obviněnou dále využité) osobní údaje týkají ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/67, a jiné právní tituly zpracování, jež by přicházely teoreticky v úvahu, nelze v daném případě aplikovat. Dle správního orgánu prvního stupně obviněné nesvědčí zpracování osobních údajů nezbytné pro účely oprávněných zájmů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, ani zpracování osobních údajů ve veřejném zájmu podle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679, neboť k němu obviněná není zmocněna zvláštním právním předpisem.
- [8] Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí rovněž konstatoval, že obviněná porušila právo subjektu údajů dle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679, neboť ho po jím vznesené námitce zpracování neinformovala o přijatých opatřeních.
- [9] Předmětné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo právnímu zástupci obviněné doručeno dne 19. listopadu 2020. Dne 4. prosince 2020 podal právní zástupce obviněné prostřednictvím datové schránky proti tomuto rozhodnutí rozklad.

II. Obsah rozkladu

- [10] V podaném rozkladu právní zástupce obviněné pouze uvedl, že napadá správnost rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-04077/20-6 ze dne 19. listopadu 2020 (dále jen "napadené rozhodnutí").
- [11] Správní orgán prvního stupně, v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu zaslal dne 8. prosince 2020 právnímu zástupci obviněné výzvu k odstranění vad podání, neboť z podaného rozkladu nebylo zřejmé, v čem byla spatřována nesprávnost

napadeného rozhodnutí. K doplnění podání byla stanovena lhůta 10 dnů od doručení výše uvedené výzvy. Právní zástupce obviněné však ve stanovené lhůtě podání nedoplnil.

III. Posouzení orgánem druhého stupně

- [12] Vzhledem k tomu, že právním zástupcem obviněné společnosti namítaná věcná nesprávnost nebyla jakkoli odůvodněna a též nebyly uvedeny žádné odvolací námitky, bylo napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, posuzováno odvolacím orgánem pouze z hlediska jeho souladu s právními předpisy, ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu.
- [13] Odvolací orgán dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, jsou v souladu s právními předpisy a že toto rozhodnutí bylo rovněž správním orgánem prvního stupně řádně odůvodněno.
- [14] Odvolací orgán souhlasí s právním názorem správního orgánu prvního stupně uvedeném ve výroku napadeného rozhodnutí, a sice, že obviněná nedisponovala žádným právním titulem dle ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 ke zpracování osobních údajů ve vztahu k využívání osobních údajů získaných z veřejných rejstříků za účelem nabízení obchodu nebo služeb, neboť nezbytnost takového zpracování, které by mělo přednost před zájmy nebo základními právy a svobodami subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, neprokázala. I kdyby snad obviněné tento právní titul svědčil, bylo její povinností osobní údaje subjektu údajů po jím uplatněné námitce dále nezpracovávat, pokud neprokáže závažné oprávněné důvody pro takové zpracování, které by převažovaly nad zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů, nebo důvody pro určení, výkon nebo obhajobu právních nároků, v souladu s ustanovením čl. 21 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.
- [15] Odvolací orgán rovněž souhlasí s tím, že v uvedeném případě není možné ani zpracování osobních údajů stěžovatele ve veřejném zájmu podle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679, neboť k němu obviněná není zmocněna zvláštním právním předpisem či právem Evropské unie, jak to vyžaduje čl. 6 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679.
- [16] Udělení souhlasu ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, k vytěžení svých dat z veřejných databází průmyslových práv za účelem nabídky registrace průmyslového práva na stránkách obviněné stěžovatel ve své námitce proti zpracování osobních údajů dle čl. 21 odst. 1 (EU) 2016/679 výslovně popírá.
- [17] Ohledně možné aplikace právního titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu k "registraci" mezinárodního patentu stěžovatelem odvolací orgán uvádí, že tento právní titul ke zpracování nebyl obviněnou nikterak doložen, ač doložení právního titulu je povinností správce.
- [18] Rovněž je evidentní, že obviněná porušila právo subjektu údajů dle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679, neboť stěžovatele po jím vznesené námitce zpracování ve smyslu ustanovení čl. 21 nařízení (EU) 2016/679, neinformovala o přijatých opatřeních, resp. tuto skutečnost Úřadu nedoložila.

- [19] Ohledně výše uložené pokuty odvolací orgán konstatuje, že jelikož obviněná výši uložené pokuty nenamítala, a tato byla uložena v souladu s právními předpisy, neshledal důvod k její změně. V této souvislosti odvolací orgán konstatuje, že s obviněnou bylo již v minulosti vedeno správní řízení, ve kterém jí byla za nesplnění povinnosti podle čl. 12 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 správním orgánem prvního stupně příkazem čj. UOOU-02999/20-3 ze dne 28. srpna 2020 uložena pokuta ve výši 50.000 Kč.
- [20] Nad rámec výše uvedeného odvolací orgán dodává, že z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 – 133, vyplývá, že: "Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost." Dle názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu uvedeného ve výše citovaném usnesení lze rovněž, za mimořádných okolností, připustit výjimky ze zákazu likvidačního charakteru pokut ukládaných za jiné správní delikty právnickým osobám. (Pozn. Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, pojem správní delikt a tím i jiný správní delikt opustil a používá již pouze termín přestupek.) "Bude tomu tak u zvlášť závažných správních deliktů spáchaných právnickými osobami, nebo v situaci, kdy se právnická osoba závažných správních deliktů dopouští opakovaně a předchozí mírnější sankce se ukázaly jako neúčinné, nebo v případech, kdy samotná právnická osoba byla fakticky založena za účelem provádění protiprávní činnosti, a je zde tak velmi silný veřejný zájem na tom, aby tato právnická osoba v daném oboru činnosti již nepůsobila, a zároveň podle příslušné právní úpravy není možné za daný správní delikt uložit právnické osobě trest zákazu činnosti či jiný trest s obdobným účinkem."

K majetkovým poměrům obviněné lze uvést, že na portálu <u>www.justice.cz</u> nejsou k dnešnímu datu dostupné žádné účetní záznamy obviněné, a to ačkoliv se na ni, jako na účetní jednotku zapsanou v obchodním rejstříku, vztahuje povinnost ukládat účetní závěrky do sbírky listin podle § 21a zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve spojení s § 66 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů.

Je zde pouze uvedena výše základního kapitálu (1.000 Kč), tento údaj však nemá vypovídající hodnotu ve vztahu k (aktuálním) majetkovým poměrům obviněné. Vypovídající schopnost o majetkových poměrech obviněné mají pouze doklady tvořící účetní závěrku dle § 18 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví - rozvaha (bilance), výkaz zisku a ztráty a příloha k účetní závěrce, která vysvětluje a doplňuje informace obsažené v rozvaze a ve výkazu zisku a ztráty.

- [21] Závěrem lze tedy shrnout, že odvolací orgán neshledal napadené rozhodnutí nezákonným a neshledal ani žádná pochybení v postupu předcházejícímu vydání tohoto rozhodnutí. Právní závěry správního orgánu prvního stupně byly řádně odůvodněny a v souladu s příslušnými právními předpisy.
- [22] Na základě všech výše uvedených skutečností proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.,

správní řád, nelze odvolat.

Praha 31. března 2021

otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kaucký předseda (podepsáno elektronicky)